

ת"פ 25452/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

08 דצמבר 2020

ת"פ 25452-01-20

מספר פל"א 156602/2018

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה
מדינת ישראל

נגד

נאשם פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל לוי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן

גזר דין

גזר הדין מותר לפרסום למעט שמו של הנאשם

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שגובש במהלך הליך שימוע, בביצוע 3 עבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 - עבירות על סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בביצוע 5 עבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 - עבירה על סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

בחלק הכללי של כתב האישום צוין כי הנאשם הנו בן דודו של הקטין א.ב. יליד שנת 2003 (להלן: "**הקטין**"). האימהות של הנאשם ושל הקטין הן אחיות. בעת הרלוונטית לכתב האישום, התגוררו הנאשם והקטין במושבים בשרון.

עמוד 1

במשך תקופה של כחודש וחצי, בשנת 2012, בחמש הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ביצע הנאשם, עת היה כבן 16, עבירות מין בקטין, עת היה הקטין כבן 9.

על פי עובדות האישום הראשון, בתקופה הרלוונטית, בסוף השבוע, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעת שהנאשם והקטין שיחקו משחק מחשב בחדרו של הנאשם בביתו, ישב הקטין על ברכיו של הנאשם. בשלב מסוים עברו הנאשם והקטין למיטה והנאשם אמר לקטין לגעת באיבר מינו של הנאשם. בהמשך נגעו הנאשם והקטין, זה באיברו של זה, מתחת לבגדים, כשבגדיהם מופשלים.

על פי עובדות האישום השני, כשבוע לאחר האירוע הראשון, ביום שישי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התארח הנאשם בביתו של הקטין. בעת שהשניים שוטטו ביישוב לקח הנאשם את הקטין לבית נטוש, שם הפשיל הנאשם את מכנסיו ואת תחתוניו והורה לקטין ללקק את איבר מינו. הקטין עשה כן. בהמשך, הורה הנאשם לקטין ללקק את אשכיו ולאונן לו, והקטין עשה כן. לאחר מכן, אמר הנאשם לקטין לזוז, אונן לעצמו עד שבא על סיפוקו.

כעולה מעובדות האישום השלישי, כשבוע לאחר האירוע המתואר באישום השני, בצהריים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם למושב והוא והקטין הלכו לבית הנטוש. בהגיעם לבית הנטוש, הוריד הנאשם את מכנסיו והורה לקטין להוריד את תחתוניו ומכנסיו והקטין עשה כן. לאחר מכן, הורה הנאשם לקטין להתכופף על ספה במקום, הקטין עשה כן והנאשם התחכך עם איבר מינו בישבנו של הקטין.

הקטין ביקש מהנאשם כי יחדל ממעשיו, כי כואב לו והוא לא רוצה. בהמשך ולבקשת הנאשם, ליקק הקטין את איבר מינו של הנאשם. לאחר מכן אונן הנאשם עד שבא על סיפוקו.

על פי האמור באישום הרביעי, כשבועיים לאחר האירוע מתואר באישום השלישי, שוטטו הנאשם והקטין ביישוב, והנאשם אמר לקטין שילכו לבית הנטוש. בבית הנטוש, הוציא הנאשם קונדום מעטיפת תעודת הזהות שלו, הוריד את מכנסיו ותחתוניו, שם את הקונדום על איבר מינו, הורה לקטין להוריד את מכנסיו ותחתוניו ולהתכופף. הנאשם פשט את בגדיו והתכופף על הספה, והנאשם התחכך עם איבר מינו בישבנו של הקטין. בהמשך נשכב הנאשם על הספה במקום והורה לקטין ללקק את איבר של הנאשם, והקטין עשה כן. בהמשך, לבקשת הקטין, ליקק הנאשם את איבר מינו של הקטין, בעת שהקטין עושה כן לנאשם. בהמשך חדלו השניים, והנאשם הורה לקטין לחכך את ידו באבר מינו של הנאשם והקטין עשה כן עד שהנאשם בא על סיפוקו.

בהתאם לאמור באישום החמישי, ארבעה ימים לאחר האירוע המתואר באישום הרביעי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעות הצהריים, הגיע הנאשם לבית סבתם ביישוב, בעת שהקטין שהה שם. הנאשם והקטין נכנסו לאחד מחדרי השינה בבית, בהמשך, הוריד הנאשם את בגדיו התחתונים ונשכב על המיטה והקטין ליקק את איבר מינו.

2. במסגרת ההסכמות שגובשו בין הצדדים, עמדת המאשימה הנה כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות, בעוד שההגנה הנה חופשית בטיעוניה.

הנאשם הופנה לשירות המבחן, למרכז להערכת מסוכנות מינית ולממונה על עבודות השירות. בהתאם לחוות דעת הממונה מתאריך 11.11.20, הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות במגבלות והביע הסכמתו לביצוע עבודות כאמור.

יוער, כי המאשימה לא בקשה לקבל בעניינו של הקטין תסקיר קורבן עבירה ולא הוגש לעיוני תצהיר נפגע עבירה במסגרת הטיעונים לעונש.

הערכת המסוכנות המינית-

3. מהערכת המסוכנות עולה כי הנאשם כבן 24, גרוש ללא ילדים, המתגורר עם הוריו, בעל השכלה של 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, אשר שרת בצבא.

להתרשמות מעריכת המסוכנות, בולטים אצל הנאשם עיוותי חשיבה המתבטאים בהשלכת אחריות על הקטין, בייחוס שיתוף פעולה, הנאה והדדיות לקטין. עוד נצפתה רציונליזציה לפגיעות המיניות שביצע בקטין. להערכת מעריכת המסוכנות, הנאשם לוקח אחריות פורמלית למעשיו אך עדיין מבטא עיוותי חשיבה, על אף שמשולב בטיפול תקופה לא קצרה, בעל מאפייני אישיות בלתי בשלה וקווים אגוצנטריים. הנאשם נעדר תובנה להשלכות מעשיו ונעדר תובנה למצבי סיכון. הנאשם אף לא דיווח למטפלו על ביצוע פגיעות מיניות ביחס לבת דודתו, אחותו של הקטין המתלונן, על אף היותו משולב במסגרת טיפולית. נראה כי הנאשם פגע מינית בקורבן זמין וחלש, על רקע קשיי הרגשיים והמשפחתיים ועל רקע מאפייני אישיותו.

בסקירת הגורמים המגנים צוין כי הנאשם בעל תמיכה משפחתית, משולב בטיפול ייעודי לעברייני מין תוך שיתוף פעולה, אין עדות לאישיות אנטיסוציאלית וקיימת רתיעה מגורמי אכיפת החוק. כמו כן, מאז ביצוע העבירות חלפו כ-8 שנים ומאז לא נעברו עבירות נוספות.

בהתחשב בכל האמור, העריכה מעריכת המסוכנות את מסוכנותו המינית של הנאשם כ"נמוכה".

תסקיר שירות המבחן-

4. מן התסקיר מתאריך 14.9.20 עולה כי הנאשם כבן 24, גרוש, כיום איננו עובד.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא בגרות, העבירות בוצעו כשהיה בתיכון. הנאשם שרת בצה"ל, במהלך השרות נתגלתה מחלה ניוונית בעיניו. הנאשם ללא עבר פלילי, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

הנאשם מסר כי בהיותו כבן 16, נהג לקיים מגעים מיניים עם בת דודתו, כבת גילו, אחותו של המתלונן.

ברקע העבירות, תאר יחסים קרובים עם המתלונן.

לדברי הנאשם, לא היו לו מחשבות מיניות כלפי הקטין ולא תכנן לפגוע בו. לשיטת הנאשם, הוא בחר לנצל הזדמנות שנקרתה בפניו להתנסות מינית, בהיעדר התנגדות מצד הקטין. כיום, הנאשם מבין כי הקטין היה נעדר הסכמה חופשית,

וכי הוא עצמו ניצל את אמונו ותמימותו, לצורך סיפוק צרכיו. עם זאת, גם כיום, ציין שירות המבחן כי הנאשם מתעלם מפער הגילים הגדול בינו לבין הקטין.

הנאשם קיבל אחריות למעשיו, ביטא חרטה עליהם וכן ביטא אמפתיה כלפי הקטין. הוא תיאר כי מאז פתיחת ההליך נותק הקשר עם משפחתו של הקטין והוא מצר על כך.

בעקבות ההליך הפלילי שולב הנאשם במרכז טיפולי "התחלה חדשה" מאז חודש פברואר 2019. מסיכום הביניים של גורמי הטיפול ניתן ללמוד כי הנאשם משתף פעולה בטיפול באופן מלא וכי הצהרותיו על רצונו בשיקום הן כנות.

להתרשמות שירות המבחן, תפקודו של הנאשם לאורך השנים היה לרוב תקין על אף קשיים רגשיים שחוה. נראה כי הרקע לביצוע העבירות הוא קושי בדחיית סיפוקים והיעדר גבולות, סקרנות והצפה מינית בלתי מווסתת, מצוקה רגשית שלא ניתן לה מענה, היעדר שיקול דעת וניצול זמינותו של המתלונן, כמו גם היעדר בקרה עליו.

במכלול הנתונים, ממליץ שירות המבחן על תכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך שנה וחצי, בה ימשיך הנאשם את הטיפול ב"התחלה חדשה". עוד מומלץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

תמצית טיעוני הצדדים-

5. באת כוח המאשימה, עו"ד יעל לוי, מסרה כי בבסיס הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים עומדים טעמים מספר, לרבות נטילת האחריות מצד הנאשם על העבירות המיוחסות לו ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוט ובצורך בהעדת הקטין נפגע העבירה, גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, העובדה שמאז ביצוע העבירות חלפו כ-8 שנים, במהלכן לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, היות הנאשם נעדר עבר פלילי, העובדה שמסוכנות הנאשם מוערכת כ"נמוכה" והעובדה שהנאשם משולב בטיפול לעברייני מין מזה תקופה ממושכת, תוך שיתוף פעולה, כעולה מהמלצת שירות המבחן. עוד צוין, כי ההסדר הנו על דעת הוריו של נפגע העבירה.

לצד זאת, ציינה הפרקליטה כי לא ניתן להתעלם מנטיית הנאשם למזער מחומרת המעשים, מעיוותי החשיבה שלו ומן החומרה הרבה הגלומה בעבירות אותן ביצע הנאשם.

לשיטת המאשימה, עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מרכיבי ענישה נלווים ובהם פיצוי של ממש לנפגע העבירה, מגלם את האיזון הראוי בין חומרת מעשי העבירה לבין נסיבותיו של הנאשם והשיקולים לקולה.

6. הסניגורית, עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן, הדגישה בטיעוניה כי הנאשם, כבן 24 היום, נותן את הדין בגין עבירות שביצע בהיותו כבן 16, לפני כ-8 שנים. מדובר בתיק בו הוגשה התלונה בשנת 2018 וכתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים. בהמשך לזאת נטען, כי לו היה הנאשם נשפט כקטין, בביהמ"ש לנוער, הייתה צפויה להיגזר עליו ענישה שיקומית באופייה.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירות נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שלא היה שימוש בכוח. באת כוח הנאשם

בקשה לשקול לקולה את היות הנאשם נטול הרשעות קודמות, את העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים, את מצבו האישי והרפואי, את העובדה שפוטר לאחרונה מעבודתו ואת העובדה שהוא משולב בטיפול ייעודי מזה תקופה ממושכת, תוך שיתוף פעולה מלא עם מטפלו.

במכלול הנסיבות, עותרת ההגנה להסתפק לגבי הנאשם בעונש מאסר מותנה, לצד צו של"צ.

בדברו האחרון ביקש הנאשם את התחשבות בית המשפט ומסר כי מקווה שהעונש שיוטל עליו לא יפגע ביכולתו לעבוד.

דין והכרעה-

7. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

8. הערכים המוגנים בעבירה של מעשה מגונה בקטין הם ההגנה על שלמות גופו, על נפשו ועל כבודו של הקטין, לצד מניעת פגיעה באוטונומיה של קורבן העבירה.

מעשיו של הנאשם קשים, חמורים ומעוררי סלידה והם מצויים ברף החומרה הגבוה של סוג העבירות בהן עסקין.

הקטין נפגע העבירה היה כבן 9 בלבד עובר לאירועים מושא כתב האישום, בן דודו של הנאשם. הנאשם, כבן 16 באותה עת, לא היסס להפוך את קרוב משפחתו, הצעיר ממנו במידה ניכרת, לכלי לסיפוק גחמותיו, דחפיו וסקרנותו המינית. אין מדובר במעידה חד פעמית, או באירוע שהתגלגל באחת ללא תכנון ומחשבה, אלא במצב שבו לאורך תקופה של כחודש וחצי ניצל הנאשם את יחסי האמון והקרבה ששררו בינו לבין הקטין ומשפחתו, כמו גם את התמימות ואת חוסר ההבנה של הקטין את הנעשה, על מנת לשוב ולבצע בו עבירות מין. מדובר במעשים שבוצעו תוך תכנון ומחשבה, כשהנאשם לוקח את הקטין לבית נטוש במושב 3 פעמים, על מנת שיוכל לבצע בו שם את זממו באין מפריע. בפעמים נוספות ניצל הנאשם שהות משותפת שלו ושל הקטין בבתי המשפחה לצורך ביצוע המעשים המגונים בקטין. באחד המקרים כלל התכנון מצד הנאשם הצטיידות בקונדום מבעוד מועד. הנאשם הוא ששלט במעשים ותכנן אותם תוך שנתן הוראות מפורשות לקטין להפשיל את בגדיו ואת תחתוניו, להתכופף ואף לבצע בו מעשים מיניים מובהקים.

פרט לפער הגילאים הניכר בין הנאשם לקטין ופרט לתכנון שנלווה לחלק מן הפגיעות יש לציין לחומרה את ההסלמה שחלה בעצמת הפגיעה בקטין ובמהות המעשים המיניים שביצע הנאשם. היה לנאשם די והותר זמן להינחם על מעשיו ולהפסיקם, ברם הוא בחר פעם אחר פעם להתייחס אל בן דודו הצעיר כאל אובייקט מיני תוך התעלמות מוחלטת מהשפעת המעשים על הקטין.

נסיבה משמעותית נוספת לחומרה יש לראות בטיבם של המעשים אותם ביצע הנאשם בקטין, כאשר בחלק מן המקרים קשה להשתחרר מן הרושם שאך כפסע היה בינם לבין ביצוע עבירה של מעשה סדום בקטין. כך, המעשים כללו הן מגע ישיר של הנאשם באיבר מינו של הקטין ללא בגדים והן דרישה מן הקטין שיגע באיבר מינו של הנאשם באמצעות ידיו או בדרך של ליקוק. הנאשם הורה לקטין ללקק את אשכיו ולאונן לו ובשתי הזדמנויות שונות התחכך עם איבר מינו בישבנו

של הקטין, לאחר שהורה לקטין להפשיל את תחתוניו ולהתכופף ואף שם קונדום על איבר מינו טרם המעשה (באישום הרביעי). באחד המקרים צוין כי חיכוך איבר מינו של הנאשם בישבנו של הקטין גרם לו לכאב וכי בהמשך לזאת ביקש הקטין מהנאשם שיחדל ממעשיו. עוד אוסיף, כי הנאשם הגיע לסיפוק מיני בפני הקטין פעמים מספר.

נקל לשער את הנזק הנפשי הכבד שנגרם לילד כה צעיר כתוצאה ממעשיו המתמשכים של הנאשם, אשר גדעו באחת את תמימותו ואת יכולתו לתת אמון בבריות והפכו אותו לשותף למעשים מיניים בוטים ומעוררי שאט נפש. נקבע בעבר בפסיקה ביחס לעבירות מעין אלו **"שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה"** (ע"פ 6695/08 פלוני נ' מ"י (26.1.09) בפסקה 14).

9. לא נעלם מעיני טיעון ההגנה לפיו ברמה התיאורטית, ככל שהיה הנאשם נשפט בביהמ"ש לנוער, בעת שהיה קטין, יכול וביהמ"ש לנוער היה שוקל בעניינו נקיטה בדרכי טיפול, בהתאם לנתונים שהיו מובאים בפניו באותו הזמן. לצד זאת אבהיר, כי התלונה במקרה דנן הוגשה בעת שהנאשם כבר היה בגיר, כך שלא התנהלות רשויות האכיפה היא שמנעה שפיטתו בביהמ"ש לנוער. יתרה מזאת, לולא גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הזמן שחלף מאז ביצוע והסדר הטיעון שהוצג בפניי, על נימוקיו, היה מקום לגזור על הנאשם, נוכח חומרתם הקשה של המעשים אותם ביצע, עונש של מאסר בפועל לתקופה מהותית. הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים משקלל את הנסיבות לקולה ומשקף התחשבות ניכרת בהן. לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי שרות המבחן, אשר אמון על בחינת הפן השיקומי בהקשרם של נאשמים, אינו ממליץ על הסתפקות בצו של"צ ובצו מבחן, כעתירת ההגנה, אלא ממליץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות עבודות שרות.

10. לאחר שנתתי דעתי לטעמים העומדים בבסיס הסדר הטיעון, לרבות גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, 8 השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות ללא פתיחת תיקים נוספים, היעדר עבר פלילי, נטילת האחריות מצד הנאשם על העבירות ללא שמיעת הוכחות תוך חיסכון בצורך בהעדת הקטין ובני משפחתו, העובדה שמסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה כנמוכה, שילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין תוך שיתוף פעולה מלא מצדו והמלצת שרות המבחן בעניינו של הנאשם, ולאחר ששקלתי את הכלל המצמצם התערבות בתי המשפט בהסדרי טיעון, באתי לכלל מסקנה כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מאזן בצורה סבירה בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה המוענקת לנאשם וכי ניתן להצדיקו, תוך סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, נוכח סיכויי שיקומו של הנאשם.

משמעותית בעיניי היא אף העובדה שההסדר הנו על דעת הורי הקטין נפגע העבירה.

נוכח האמור, אכבד את ההבנות אליהן הגיעו הצדדים.

11. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, בטווח לו טענו באי כוח הצדדים, נתתי דעתי להיבטי החומרה הניכרים במעשיו של הנאשם, כמפורט מעלה. ביהמ"ש מצווה לשדר מסר חד משמעי, ברור ומרתיע כנגד פגיעות מיניות כה בוטות המבוצעות בקטינים רכים בשנים.

עוד אציין לחומרה את העובדה שחרף שילובו של הנאשם בטיפול במרכז "התחלה חדשה" מאז חודש פברואר 2019, הרי שבהתאם לאמור בהערכת המסוכנות מסוף חודש יוני 2020, עדיין בולטים אצלו עיוותי חשיבה המתבטאים בהשלכת אחריות על הקטין, בייחוס שיתוף פעולה, הנאה והדדיות לקטין. עוד נצפתה רציונליזציה לפגיעות המיניות שביצע בקטין.

להערכת מעריכת המסוכנות, הנאשם נעדר תובנה להשלכות מעשיו ונעדר תובנה למצבי סיכון. שרות המבחן ציין בתסקירו, כי גם כיום מתעלם הנאשם מפער הגילאים הגדול בינו לבין הקטין נפגע העבירה.

מנגד, שקלתי לזכות הנאשם את גילו בעת ביצוע העבירות, את הבעת החרטה שלו, את נסיבותיו האישיות, את מצבו הרפואי, את נטילת האחריות מצדו על העבירות המיוחסות לו ללא צורך בשמיעת ראיות ואת היותו נטול הרשעות קודמות. עוד אשקול לכף הזכות את סיכויי שיקומו של הנאשם הנלמדים הן מן השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, ללא פתיחת תיקים נוספים, והן משילובו של הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין מאז חודש פברואר 2019. מסיכום הביניים של גורמי הטיפול עולה כי הנאשם משתף פעולה בטיפול באופן מלא וכי הצהרותיו על רצונו בשיקום הן כנות. עוד אבהיר, כי מסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה כנמוכה.

נתתי דעתי אף לעובדה שהנאשם נותן את הדין היום בגין עבירות שביצע לפני 8 שנים, במהלכן בגר והתקדם בחייו, ולכך שלו הוגשה התלונה בסמוך למועד התרחשות העבירות ולא בשנת 2018, יכול היה הנאשם להישפט עליהן בביהמ"ש לנוער. לצד זאת יוער, כי מטבען של עבירות מין המבוצעות בקטינים רכים בשנים, שלא אחת מוגשות התלונות בגין רק מקץ שנים, עת מוצא קורבן העבירה בתוכו את העוז ואת היכולת להתמודד עם הגשת התלונה במטרה. מי שפוגע מינית בקטין צעיר לימים צריך ליטול בחשבון את האפשרות שייאלץ להתמודד עם תוצאות מעשיו בחלוף שנים מאז ביצוע העבירות.

12. באיזון בין מכלול השיקולים לחומרה ולקולה אני מוצאת כי סיכויי שיקומו של הנאשם עשויים להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, עד כדי הימנעות מהשתת עונש של מאסר לריצוי בפועל, ברם נוכח שיקולי הגמול וההרתעה אין בהם כדי להצדיק הסתפקות בענישה מקלה בדמות צו של"צ וצו מבחן, כעתירת ההגנה. בשים לב לעצמת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים במקרה דנן, ובהתחשב בהמלצת שרות המבחן בעניינו של הנאשם, יש לגזור על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות לתקופה המרבית, בהיותו העונש המינימלי ההולם את חומרתן של העבירות במקרה דנן.

13. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה מתאריך 11.11.20, ירצו עבודות השרות במשטרת ישראל תחנת שדות, ברח' הרצל 36 קדימה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 13.12.20 בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השרות, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע או על כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. פיצוי בסך של 15000 ₪ לקטין, ע"ת 1. הפיצוי ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.1.21 ומדי 30 יום לאחר מכן.

הפיצוי יועבר למתלונן לפי פרטים שתמסור המאשימה.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור אחריה הפסקת עבודות השרות וריצוי העונש במאסר ממש.

העתק פסק הדין יישלח לממונה על עבודות השרות, לשרות המבחן ולמרכז לגביית קנסות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום כ"ב כסלו תשפ"א, 08/12/2020 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

החלטה

על מנת לאפשר להגנה שקילת הגשת ערעור על גזר הדין, מעכבת ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות בלבד וזאת עד לתאריך 21.1.21.

בכפוף להחלטה אחרת מטעם ערכאת הערעור, יתייצב הנאשם לריצוי עבודות השירות בתאריך 24.1.21 שעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מפקדת מחוז מרכז ברמלה.

למען הסר ספק, מובהר כי ככל שהממונה על עבודות השירות מתרשם שנוכח מצבו הרפואי של הנאשם ומגבלותיו יש מקום להפחתת שעות העבודה ביום, מוסמך הממונה לעשות כן בהתאם לטווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ב כסלו תשפ"א, 08/12/2020 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

